

Zaak 2020-224

Datum zitting: 20 januari 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit d.d. 30 september 2020 is namens de Commissie voor de examens (hierna: de Commissie) aan appellant medegedeeld dat bij het nakijken van zijn werkstuk als onderdeel van de cursus Voorbereiding afstudeeropdracht MSCM (MM0502) is geconstateerd dat sprake is van fraude in de zin van artikel 2.3.3 van het Examenreglement en ernstige fraude en recidive in de zin van artikel 2.3.5 van het Examenreglement.
2. Appellant heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 30 oktober 2020.
3. De Commissie en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft per e-mail d.d. 7 december 2020 aangegeven zijn beroep te willen doorzetten.
4. De Commissie heeft een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van beroep voor de Examens (het College) heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 20 januari 2021 te Heerlen. Partijen is (wegens COVID-19) de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellant heeft afgezien van de mogelijkheid om gehoord te worden. Namens de Commissie hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris en prof. dr. J. van Marle, voorzitter, virtueel aan de zitting deelgenomen. Ook de heer dr. W Lambrechts, examinator van de onderhavige cursus, heeft virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. In deze zaak gaat het om een gestelde fraude die appellant heeft gepleegd bij de uitwerking van de tentamenopdracht zoals genoemd onder 1 in Procesverloop. De examinator heeft een vermoeden van fraude geuit, omdat bij de beoordeling en na invoering in het fraudedetectiesysteem van de Open Universiteit bleek dat er overeenstemming (20%) is met werk van een andere student, i.c. de BSc afstudeerscriptie van een student van de Universiteit Twente (2019). Appellant heeft op aanraden van de examinator een bijgewerkte versie ingediend, waarbij hij rekening diende te houden met de OU-regels betreffende plagiaat. Appellant heeft op 10 augustus 2020 een bijgewerkte versie ingediend. Ditmaal bleek na invoering in het fraudedetectiesysteem van de OU dat er nauwelijks overlap was (1%). De examinator heeft echter geconstateerd bij een manuele check tussen het werkstuk van appellant en de eerdergenoemde afstudeerscriptie, dat de opbouw, hele passages en de gedachtegang van deze afstudeerscriptie zijn overgenomen. Een subtiele wijziging van woorden en zinsconstructies heeft ervoor gezorgd dat er volgens de fraudedetectiesystemen nauwelijks meer overlap is.

2. Vervolgens heeft er een onderzoek plaatsgevonden door een fraudecommissie, waarna het besluit van 30 september 2020 door de Commissie is genomen.
3. In het besluit van 30 september 2020 is appelland het plegen van fraude tegengeworpen, zoals bepaald in artikel 2.3.3 van het Examenreglement. Het betreft het overnemen van het werk van anderen en dit als eigen werk presenteren. Voorts wordt het overnemen van gegevens, tekstgedeelten of ideeën van anderen zonder bronvermelding, het parafraseren van andermans teksten zonder voldoende bronvermelding en/of het overnemen van werk van andere studenten en dit laten doorgaan voor eigen werk in artikel 2.3.3. van het Examenreglement als fraude gekwalificeerd. Plagiaat bij de afstudeeropdracht van een bachelor- of masteropleiding wordt in artikel 2.3.5., tweede lid, onder b, van het Examenreglement als ernstige fraude gekwalificeerd. De Commissie heeft besloten de geleverde prestatie aan te merken als ernstige fraude. Tevens is de Commissie van mening dat er sprake is van recidive in de zin van artikel 3.4.5., tweede lid, onder, a V, van het Examenreglement. Hiervoor verwijst de Commissie naar de beslissing van 24 maart 2020 met het kenmerk U2020/2398 AOK. De Commissie heeft besloten de geleverde prestatie voor het tentamen Voorbereiding afstudeeropdracht MSCM (MMM0502) ongeldig te verklaren met verlies van één van de tentamenkansen. Mede gelet op de beslissing van 24 maart 2020 over gepleegde fraude door appelland, ontnemt de Commissie appelland op basis van artikel 2.3.7., tweede lid, onder b, van het Examenreglement het recht om tentamens te doen voor alle cursussen uit het aanbod van de OU gedurende één jaar. Tevens heeft de Commissie besloten appelland, bij het voldoen aan de cijfercriteria, geen judicium (summa) cum laude toe te kennen.
4. Met betrekking tot de beslissing van de Commissie betoogt appelland dat hij de juistheid en rechtmatigheid van de getrokken conclusie betwist. Appelland is van mening dat het besluit genomen is in strijd met het recht en in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
5. Met betrekking tot de eerste plagiaatscan betoogt appelland dat de overlap van 20% geen juiste weergave betreft, nu de referentielijst onderdeel is van deze overlap. Het is evident dat een referentielijst overlap vertoont. Voorts is hij van mening dat de fraudedetectiesystemen niet valide en niet betrouwbaar kunnen worden geacht (te zijn). Appelland betoogt dat de gemarkeerde stukken veelal stellingen van betreffende auteurs bevatten en dat hij op een juiste manier heeft gerefereerd aan deze schrijvers (APA).
6. Met betrekking tot de tweede plagiaatscan vult appelland aan dat hij mede gelet op het bovenstaande van mening is dat de sanctie disproportioneel is en dat bij hemde indruk is gewekt dat op alle fronten bij zijn naam gezocht wordt naar onregelmatigheden.
7. Appelland betoogt dat achteraf bezien zijn werkstuk inderdaad veel overlap vertoont, maar dat de afstudeerscriptie bij hem niet eerder bekend was. Hij spreekt van een ongelukkige toevalstreffer en is bovendien van mening dat de examinerator hem hier eerder op had moeten wijzen.
8. Met betrekking tot de strafmaat betoogt appelland dat het ongeldig verklaren van het scriptievoorstel voorbij gaat aan alle tekortkomingen in de begeleiding. Appelland is van mening dat de betrokken docent ernstig in gebreke is gebleven in het bijsturen van een kennelijk door appelland verkeerd opgezet onderzoek. Voorts betoogt hij dat het ontnemen van elke vorm van onderwijs voor tenminste 1 jaar voor veel vertraging en extra studiekosten zorgt. Ook het opnieuw maken van een scriptievoorstel brengt veel kosten met zich mee, en nog meer vertraging.
Met betrekking tot het ontnemen van een eventueel judicium (summa) cum laude betoogt appelland dat er voor deze maatregel geen enkele aanwijzing is. Deze maatregel getuigt van vooringenomenheid en de wens om appelland zoveel mogelijk te straffen.
9. De examinerator betoogt dat (zowat) de hele opbouw, hele passages en de hele gedachtegang uit de eerdergenoemde afstudeerscriptie door appelland zijn opgenomen in diens werkstuk. Door een subtiele wijziging van woorden en zinsconstructies kan de minimale overlap van 1% worden verklaard. De Commissie constateert dat appelland dermate veel heeft overgeschreven dat het voor de Commissie niet mogelijk is vast te stellen over welke kunde, kennis en vaardigheden appelland beschikt.
10. Bij de vaststelling van de strafmaat is voorts rekening gehouden met de beslissing van 24 maart 2020 en het gegeven dat het een afstudeeropdracht van een bachelor- of masteropleiding betreft waarbij een zwaardere strafmaat wordt gehanteerd.
11. Gelet op de procedure zoals deze is neergelegd in artikel 2.3.6. van het Examenreglement, heeft de Commissie toegelicht dat de examinerator verplicht is om een vermoeden van fraude te melden aan de Commissie.
12. Wanneer de examinerator een vermoeden van fraude uit, vormt de Commissie een fraudecommissie die bestaat uit 2 leden van de Commissie. De fraudecommissie dient het vermoeden te onderzoeken en hierover een advies uit te brengen aan de Commissie. De Commissie neemt vervolgens een besluit.
13. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

14. Het College stelt voorop dat fraude, waaronder plagiaat, een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen die streng optreden door de Commissie kan rechtvaardigen.
15. Gelet op de overgelegde stukken, waaronder het werkstuk van appellant waarin door de examinerator met kleuren is aangegeven welke overlap er is met de afstudeerscriptie uit 2019 die eveneens bij de stukken is gevoegd, acht het College plagiaat als bedoeld in artikel 2.3.3. van het Examenreglement, voldoende aangetoond. Uit deze overlap blijkt dat er grote overeenkomsten zijn en dat er op onderdelen slechts kleine verschillen aan te wijzen zijn. Aan het verweer van appellant dat hij de afstudeerscriptie niet kende en dat het een toevalstreffer moet zijn, gaat het College, gelet op de grote en soms ook letterlijke overlap, voorbij. Verder overweegt het College dat het besluit van de Commissie zorgvuldig tot stand is gekomen, nu er gebruik werd gemaakt van een fraudedetectiesysteem en er een manuele controle heeft plaatsgevonden. Het bestreden besluit berust verder op het advies van de fraudecommissie die het door de examinerator aangeleverde bewijs zeer overtuigend acht. Dat appellant opzettelijk heeft gehandeld is geen vereiste in de zin van artikel 2.3.3 van het Examenreglement. Opzet is appellant ook niet tegengeworpen.
16. Met betrekking tot het betoog van appellant dat de betrokken examinerator ernstig in gebreke is gebleven in het bijsturen van een kennelijk door appellant verkeerd opgezet onderzoek, overweegt het College dat volgens de procedure, neergelegd in artikel 2.3.6. van het Examenreglement, de examinerator verplicht is om een vermoeden van fraude te melden aan de Commissie. Het College overweegt dat de examinerator appellant bij de eerste versie van het werkstuk heeft gewezen op de geconstateerde overlap en appellant de mogelijkheid heeft geboden een bijgewerkte versie in te dienen, waarbij hij rekening diende te houden met de OU-regels betreffende plagiaat. Dat de examinerator vervolgens de tweede versie, in het licht van de eerdere bevindingen (de overlap van 20%), aan een handmatige check onderwerpt acht het College ook niet onredelijk.
17. Bij de zwaarte van de sancties heeft de Commissie de brief van 24 maart 2020 kunnen betrekken en aldus kunnen concluderen dat er sprake is van recidive. Appellant heeft de bevindingen in die brief niet bestreden. Voorts geldt dat het om een afstudeerwerkstuk gaat en dat plagiaat hierbij in het Examenreglement als ernstige fraude is aangemerkt. Het College acht dan ook het besluit op goede gronden genomen en de genomen sancties niet buitenproportioneel.
18. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. C. Gelderman, B.J.W.L. Geurts, drs. I.V. Storm-Stevelmans en S. van der Waal, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 20 januari 2021.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

Voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag